

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113234308
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113234308.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: D. I., L.. X.XX.XXXX, J. C. Š. XXX, zastúpený: advokátska kancelária BABIN, PETKO & partners, s.r.o., Hlavná 29, Prešov, p r o t i žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Branisko v Širokom, Široké 495, IČO: 00201022, zastúpený: JUDr. Alojz Naništa, advokát, so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, o vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 33,75 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1.10.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť štátu trovy konania vo výške 167,09 Eur na účet Okresného súdu v Prešove v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 953,98 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 26.11.2013 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia predstavujúceho trhové nájomné za užívanie jeho podielu 7/20 parcely KN XXX kat. úz. Y. žalovaným. V žalobe vychádzal z nájomného 0,50 Eur/m²/rok, čo pri jeho podiele predstavujúcom výmeru 4 612,65 m² činí ročne 2306,33 Eur a za dva roky činí 4612,66 Eur. Žiadal priznať aj úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne od 1.10.2013. Neskorším podaním zo dňa 29.9.2014 (č.l. 64) na základe znaleckého posudku Ing. C. N. č. 72/2014 vychádzajúc z nájomného vo výške 0,40 eur/m²/rok zmenil žalobu tak, že sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške obvyklého nájomného za obdobie od 26.11.2011 do 26.9.2014 vo výške 5.227,67 Eur.

Súd vyššie uvedenú zmenu žaloby pripustil právoplatným uznesením č.k. 11C/3/2014-68 zo dňa 14.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.10.2014.

Žalovaný uznal základ nároku, nesúhlasil však s jeho výškou. Za relevantné považoval nájomné dohodnuté v nájomnej zmluva s právnym predchodcom žalobcu, ktoré stále platí aj pre žalobcu s poukazom na § 680 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Súhlasil tiež s výškou nájomného ustáleného znaleckým posudkom W.. X. a to s použitím zákona č. 504/2003 Z.z. a vyhlášky č. 38/2005 Z.z., teda so sumou 33,75 Eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ich písomnými vyjadreniami, nájomnou zmluvou zo dňa 22.11.2000, výpisom z LV č. XXX kat. úz. Y., výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 16.9.2013, znaleckým posudkom č. 8/2015 Ing. I. X., kolaudačným rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia Prešov č. ŽP-ŠSS4002/1993, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobca je spoluvlastníkom parcely KN XXX - ornej pôdy o výmere 13179m² v podiele 7/20 ako to vyplýva z LV č. XXX kat. úz. Y., pričom tento podiel nadobudol darovacou zmluvou V XXX/XXXX od C. I..

V čase, keď vlastníkom tohto podielu bol ešte C. I., bola uzavretá písomná nájomná zmluva medzi ním ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom dňa 22.11.2000 na 15 rokov. Ako predmet zmluvy v čl. I sú uvedené len poľnohospodárske pozemky o výmere 3,49 ha. Výška nájomného bola dohodnutá v čl. 3 - 220,- Sk/1ha, čo je 2,5% z priemernej ceny poľnohospodárskej pôdy.

Medzi účastníkmi je nesporné, že predmetnú parcelu užíva žalovaný, pričom sa na nej nachádzajú stavby, ktoré sú konkretizované aj v znaleckom posudku č. 8/2015 Ing. I. X.. Na spornej parcele, ktorá je znázornená aj na orto-foto snímke mapy je evidentné, že je zastavaná budovami a podľa zistenie znalkyne na mieste samom konkrétne skladom, senníkom, bitúnikom a príjazdovou panelovou komunikáciou. Táto parcela sa nachádza v areáli hospodárskeho dvora žalovaného v intraviláne obce. Súčasťou znaleckého posudku je aj potvrdenie obecného úradu Y. o tom, že na parcele KN E XXX sa nachádza budova vážnice (mostová váha postavená 15.3.1964, zemiakáreň so senníkom postavená 7.8.1969, kravín postavený 20.6.1961, ovčín postavený 15.5.1964 zrekonštruovaný na bitúnok a napokon sklad priemyselných hnojív postavený 5.4.1984).

V tomto spore súd ustanovil znalca z odboru poľnohospodárstva za účelom ustálenia primeraného a obvyklého nájomného za užívanie parcely KN XXX v podiele 7/20 za obdobie od 26.11.2011 do 26.9.2014. Znalkyňa Ing. I. X. vo svojom znaleckom posudku č. 8/2015 vyčíslila nájomné v závislosti od hodnoty BPEJ, ktorá je základnou mapovou a oceňovacou jednotkou bonitácie poľnohospodárskych pôd. Nájom parcely E - KN XXX, ktorá je v C KN vedená ako zastavaná plocha znalkyňa vypočítala podľa zákona č. 504/2003 Z.z. vzhľadom na zastavanosť tejto parcely stavbami slúžiacimi na poľnohospodárske účely do 24.6.1991 (§ 1 ods. 2).

Znalkyňa poukázala na to, že výpočet hodnoty nájmu za pozemky podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o výške nájomného najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy používa aj SPF ako najväčší správca pôdy v SR, ktorý stanovuje minimálne nájomné za zastavané plochy v areáloch hospodárskych dvorov a k roku 2014 zvýšil percento z 2,5 na 3,667% z úradnej ceny, pričom každý rok bude toto percento upravovať podľa inflácie.

Znalkyňa vypočítala cenu 1% nájmu za jeden rok, vychádzajúc z hodnoty BPEJ za predmetný pozemok na 4,2297 Eur. Za obdobie od 26.11.2011 do 31.12.2013 určila nájomné v rozsahu 2,5% za výmeru 4612,65 m² (podiel žalobcu) vo výške 22,2204 Eur a za ďalšie obdobie do 26.9.2014 po zohľadnení vyššieho percenta - 3,7% ho určila vo výške 11,533 eur, spolu po zaokrúhlení ide o sumu 33,75 Eur.

Znalkyňa zdôraznila, že hodnotu nájomného 2,5% a 3,7% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určila z porovnateľných hodnôt nájmov v okolitých poľnohospodársky hospodáriacich subjektoch pri rovnakom spôsobe užívania t.j, zastavanými stavbami na poľnohospodárske účely. Napokon aj v pôvodnej nájomnej zmluve bol s C. I. nájom určený vo výške 2,5% z ceny pôdy.

S týmto znaleckým posudkom nesúhlasil žalobca, keďže spochybňoval správnosť výpočtu nájomného podľa zákona č. 504/2003 Z.z., nakoľko v registri C KN je sporná parcela vedená ako zastavaná plocha a preto znalecký posudok by mal vypracovať znalec na oceňovanie nehnuteľnosti, ktorý by nájomné určil podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. Spochybnil tiež charakter poľnohospodárskeho pozemku s poukazom na § 2 písm. b/ zákona č. 140/2014 Z.z., v zmysle ktorého za poľnohospodársky pozemok sa nepovažuje pozemok v zastavenom území obce. Napokon žiadal zohľadniť aj to, že budova bitúnku bola zrekonštruovaná až po 24.6.1991 a ako dôkaz o tejto skutočnosti predložil neskôr aj kolaudačné rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Prešov č. ŽP ŠSS 4002/1993 zo dňa 29.10.1993. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že ním bolo povolené užívanie stavby „rekonštrukcia ovčína na bitúnok“ na parcele č. 545 kat. úz. Hrabkov.

Žalovaný voči znaleckému posudku W.. X. nemal žiadne pripomienky a obaja účastníci nemali návrhy na ďalšie dokazovanie.

Súd sa predovšetkým musel vysporiadať s otázkou platnosti nájomnej zmluvy zo dňa 22.11.2000 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. V prípade platnosti tejto nájomnej zmluvy by sa totiž táto vzťahovala aj na žalobcu s poukazom na § 680 ods. 2 OZ, čo znamená, že by platilo aj nájomné, ktoré bolo dohodnuté v tejto zmluve.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

V spornej nájomnej zmluve predmet nájmu nebol vymedzený určito, nie je uvedené číslo parcely a dokonca ani katastrálne územie a neseď ani výška podielu prenajímateľa. Vzhľadom na skutočnosť, že pre platnosť nájomnej zmluvy poľnohospodárskych pozemkov prenajatých na dobu dlhšiu ako 5 rokov sa v čase uzavretia spornej zmluvy vyžadovala písomná forma s poukazom na § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 208/1994 Z.z. súd musel dospieť k záveru o neplatnosti spomínanej nájomnej zmluvy ex tunc s poukazom na § 37 ods. 1 OZ.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 208/1994 Z.z. zmluva o nájme poľnohospodárskych a lesných nehnuteľností na dobu dlhšiu ako 5 rokov sa uzatvorí písomne.

Pri závere o neplatnosti nájomnej zmluvy je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že žalovaný užíva pozemok, ktorého žalobca je spoluvlastníkom bez právneho dôvodu, preto žalovanému vzniká bezdôvodné obohatenie vo výške primeraného a obvyklého nájomného za podobný pozemok.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Medzi účastníkmi bolo sporné aký právny predpis je potrebné použiť pri ustálení nájomného, či vyhlášku č. 492/2004 Z.z. alebo špeciálny právny predpis, ktorým je zákon č. 504/2003 Z.z. a s ním súvisiacu vyhlášku č. 38/2005 Z.z. Súd zastáva názor, že vzhľadom na charakter sporného pozemku zastavaného poľnohospodárskymi stavbami je potrebné aplikovať zákon č. 501/2003 Z.z. Potrebné je vychádzať z notoriety, že pokiaľ právny vzťah spadá pod špeciálnu právnu normu, má prednosť špeciálny právny predpis pred všeobecnou právnou úpravou.

Pôsobnosť zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov je upravená v § 1 ods. 2. Podľa tohto ustanovenia v znení novely zákonom č. 571/2007 Z.z. účinnnej od 1.1.2008 pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou, alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.6.1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

Súd mal za nepochybné preukázané, že na spornej parcele boli do 24.6.1991 vybudované stavby slúžiace na poľnohospodárske účely a to rastlinnú a živočíšnu výrobu, konkrétne sklad, senník, ovčín, z ktorého bol neskôr rekonštruovaný bitúnok vrátane príjazdovej komunikácie ku týmto stavbám. Podľa súdu je irelevantné, že bitúnok bol zrekonštruovaný po dátume 24.6.1991, keď pôvodná stavba, z ktorej bol rekonštruovaný, a to ovčín, bola postavená do uvedeného termínu a nepochybné slúžila na poľnohospodárske účely. Je nelogické a bolo by to aj v rozpore s účelom tejto špeciálnej právnej normy, ak v prípade rekonštrukcie stavby poľnohospodárskej budovy a zmene jej využitia by nemal byť použitý tento osobitný zákon. Jeho podstatou je okrem iného osobitné posudzovanie hodnoty pozemkov a nájomného ako podľa všeobecnej právnej úpravy, ktorou je vyhláška č. 492/2004 Z.z.,

keďže je vo verejnom záujme tento iný prístup. Iný výklad by znamenal, že príslušný subjekt užívajúci poľnohospodársku pôdu a podnikajúci v poľnohospodárstve by bol obmedzovaný v investíciách, často krátko nevyhnutných, smerujúcich k rekonštrukcii pôvodných stavieb a to aj s dôsledkom zmeny ich charakteru. Rozhodujúce je podľa súdu to, že stále ide o stavbu slúžiacu na poľnohospodárske účely stojacu na mieste pôvodnej stavby postavenej v relevantnom období. Iný výklad by bol nelogický a nepraktický, znamenal by, že časť užívania parcely by bola posudzovaná podľa zákona č. 504/2003 Z.z. a len tá časť, na ktorej by stála rekonštruovaná stavba by mala byť posudzovaná podľa iného právneho predpisu. V tejto súvislosti možno poukázať aj na dôvodovú správu k zákonu č. 504/2003 Z.z., z ktorej je zrejme sledovaný verejný záujem. V nej sa totiž uvádza, že cieľom tohto zákona je zohľadnenie špecifík predmetu a účelu poľnohospodárskych a lesných nájmov ako aj ochranu verejných záujmov spojených s pozemkami pri ich využívaní v poľnohospodárstve a lesníctve. Účelom je podporiť intenzívnu ekonomickú poľnohospodársku výrobu a zohľadniť skutočnosť, že využitie pôdy na poľnohospodársku výrobu vyžaduje rozsiahle výdavky na udržiavanie, obnovu a zvyšovanie úrodnosti pôdy, na výkonnú techniku pre rastlinnú výrobu, dopravu a manipuláciu a na stavby a infraštruktúru.

Súd teda právny vzťah medzi účastníkmi posúdil podľa zákona č. 504/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2008.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona na vznik zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu 11a.

Týmto osobitným predpisom, ako to vyplýva z poznámky 11a je § 43 ods. 2 zákona č. 330/1991 Z.z. v znení zákona č. 549/2004 Z.z.

Podľa § 43 ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradov, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách podrobnosti o určení hodnoty pozemkov a porastov na nich na účely pozemkových úprav podľa § 9 ods. 11 a 12 ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Týmto všeobecným právnym predpisom je vyhláška ministerstva pôdohospodárstva SR č. 38/2005 Z.z. o určení hodnoty pozemkov a porastov na nich na účely pozemkových úprav.

Podľa § 1 ods. 1 citovanej vyhlášky hodnota pozemku, ktorý tvorí poľnohospodársku pôdu a ostatnú plochu sa určuje podľa bonitovaných pôdnoekologických jednotiek a príslušných sadzieb uvedených v prílohe č. 1.

Pokiaľ teda znalkyňa Ing. Zajoncová vo svojom znaleckom posudku vychádzala z tejto osobitej právnej úpravy - zákona č. 504/2003 Z.z. a vyhlášky č. 38/2005 Z.z. postupovala správne. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s jej znaleckým posudkom, v ktorom vychádzala z porovnania nájomného obdobných zastavaných pozemkov poľnohospodárskymi stavbami pokiaľ ide o stanovenie percenta z ceny poľnohospodárskej pôdy, čo napokon korešpondovalo aj s výškou nájomného dohodnutého medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť žalobe len čiastočne a to pokiaľ ide o sumu 33,75 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K námietkam žalovaného ohľadom kultúry spornej parcely súd uvádza, že napriek vyjadreniu znalkyne Ing. X. o tom, že parcela E-KN XXX je v registri C-KN vedená ako zastavaná plocha pod parcelou č. XXX/1 súd uvádza, že toto tvrdenie nemal za preukázané. K uvedenej parcele totiž list vlastníctva založený nie je a spomínaná parcela C-KN XXX/1 je až o výmere 127 535 m² a nie je zrejme, z akých parciel bola vytvorená. Súd však túto pripomienku považuje, vzhľadom na vyslovený právny názor, za irelevantnú.

K ďalšej pripomienke žalobcu súvisiacej s charakterom poľnohospodárskeho pozemku s poukazom na § 2 písm. b/ zákona č. 140/2014 Z. z. súd uvádza, že je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že charakter poľnohospodárskeho pozemku vymedzený pozitívne a negatívne v § 2 zákona č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku sa týka len posudzovania pozemku pri nadobúdaní poľnohospodárskych pozemkov prevodom, čo je zreteľne uvedené v § 2 ods. 2 citovaného

zákona: „Za poľnohospodársky pozemok sa podľa tohto zákona nepovažuje: pozemok v zastavanom území obce (písm. b/).“ Dôležité je to, že zákon č. 504/2003 Z. z., ktorý podľa názoru súdu je potrebné aplikovať na posúdenie uplatneného nároku žiadnu takúto úpravu nezaviedol, a preto nie je možné v tomto prípade aplikovať na posúdenie charakteru pozemku iný právny predpis, ktorého pôsobnosť zákonodarca vymedzil na celkom iné účely a právne vzťahy.

Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Žalobca vyzval žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 16.9.2013, pričom tento list nepochybne bol žalovanému doručený ako to vyplýva z jeho odporu voči platobnému rozkazu, súd s poukazom na § 563 OZ priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa ich uplatnenia.

V uvedenom spore je potrebné za úspešného považovať žalovaného, vzhľadom na výšku prisúdenej sumy žalobcovi a preto súd zaviazal k náhrade trov štátu ale aj žalovaného neúspešného žalobcu. Výrok o náhrade trov štátu vyplýva z ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p., pričom trovy štátu predstavujú znalečné predbežne preddavkované zo štátnych prostriedkov.

Výrok o náhrade trov žalovaného vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p. Žalovanému súd priznal náhradu trov konania predstavujúcich trovy právneho zastúpenia vo výške 953,98 Eur. Vykonané boli tieto právne úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia 13.3.2014, účasť na pojednávaní 21.3.2014, 1.10.2014 a 30.10.2015 a písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu voči preddavku na znalečné zo dňa 13.11.2014. S poukazom na § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. súd počítal odmenu z tarifnej hodnoty najprv vo výške 4 612,66 Eur a od 14.10.2014 (v dôsledku zmeny žaloby) zo sumy 5 227,67 Eur za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky priznal tak odmenu pôvodne vo výške 161,01 Eur a za posledný úkon vo výške 180,93 Eur. Za úkon týkajúci sa písomného vyjadrenia na odvolanie, ktoré sa netýkalo veci samej, bola priznaná odmena vo výške 1 sumy 180,93 Eur, teda konkrétne suma 90,47 Eur s poukazom na § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, a to 4 x 8,04 Eur a 1 x 8,39 Eur a napokon 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 159 Eur (20 % zo sumy 754,43 Eur + 40,55 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.